

[Justitsministeren]

hvert enkelt våben, der skal betales for, og det vil jeg gerne vende tilbage til senere.

Jimmy Stahr (S):

Der er to ting, jeg kort vil komme ind på med hensyn til det, ministeren sagde. Det første er spørgsmålet om samkøring af registre. Jeg ved, at flere af os gav udtryk for usikkerhed og sagde, at vi ikke bryder os om den samkøring, men det var jo noget, der skete ved de to andre behandlinger, og jeg startede i hvert fald min indledning ved denne behandling med at henvise til det, jeg havde sagt ved de to andre forhandlinger, hvor jeg ved at jeg var inde på spørgsmålet om samkøring. Det gælder selvfølgelig også i dag, at vi ikke er glade for den samkøring af kriminalregistret og et jagttegnsregister, men det er en sag, som vi gerne vil vende tilbage til, for det er vigtigt for os at finde ud af, om overgangsbestemmelserne kan gøres bedre, hvis vi bruger EDB-registrering på en bedre måde. Jeg kender godt spørgsmål nr. 6, og det er for øvrigt nævnt i bemærkningerne, at man havde en overgangsordning i 1963, men hvis vi kan stole på den praktiske politiassistent, der har været med i arbejdet, gik den overgangsordning jo ikke godt, og så hjælper det jo ikke meget at henvise til den, hvis det var en dårlig overgangsordning, man lavede i 1963.

Arentoft (FP):

Først vil jeg gerne sige tak til ministeren for ministerens velvillige indstilling til at se nærmere på dette, om man kan registrere riflede jagtvåben på personen fremfor på det enkelte våben.

Ministeren sagde, at dette med samkøring havde forbindelse med det, ministeren nævnte som effektivitetsspørgsmålet. Jeg kan nu altså ikke rigtig se det, for hvis man har en jagttegnsløser på 18 eller 20 år og man samkører det med kriminalregisteret, vil det nok vise sig, at der ikke er noget på ham, men det forhindrer ham jo ikke i at begå en forbrydelse, f.eks. skyde sin kone med det gevær, når han bliver 40 eller 50 år, og så er vi lige vidt. Jeg tror altså, man skal gøre det på den måde, at jagttegnsløserne skal melde sig ind i en jagtforening, og i løbet af kurser osv. lærer man dem at kende dér, og hvis der så skulle være noget ganske specielt – det kun-

ne jo være, der var en rocker – må man sige, at det skal være svært for ham at få jagttegn, fordi han så kan købe en jagtbøsse.

Men jeg er altså stadig væk modstander af, at det går ud over de lovlydige jægere, der betaler deres jagttegnsafgift. Jeg er bange for, at der simpelt hen sker det, at nogle fristes til at lade være med at løse jagttegn, og så er vi næsten endnu mere ilde farne, for hvis de ikke har deres jagttegn i orden, er de ikke engang inde under jagtlovsforsikringen. Derfor mener jeg, at man kan prøve at sige, at man for fremtiden skal vise et jagttegn, når man køber en ny bøsse, men vi kan ikke ved at registrere nu få gjort noget som helst ved de 500.000–600.000 jagtbøsser, der allerede er ude i landet. Derfor synes jeg, der er noget helt skrupforkert i lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 46:

Forslag til lov om margarine m.v.
(Fremsat 7/2 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Lovforslaget er jo en uændret genfremsættelse fra sidst, og jeg skal med hensyn til vores holdning dertil henvise til de bemærkninger, vi gjorde, da forslaget var til førstebehandling sidst, og det var det den 2. november sidste år.

Elisabeth Krog (KF):

[Elisabeth Krog]

Da dette så rigtigt bemærket er en genfremsættelse fra oktober sidste år og det blev førstebehandlet den 2. november sidste år, kan også jeg henvise til de bemærkninger, som jeg gjorde ved den lejlighed (Folketings-tidende 1983-84, 1. samling, sp. 1303 og 1304).

Jeg vil dog sige, at det har vist sig i udvalget, at lovforslaget omfatter mange elementer og skal forene mange modstridende interesser på landbrugs-, industri- og forbrugersiden, ligesom de ernæringsmæssige synspunkter, hensyn til eksport m.v. skal tages med. Det har alt sammen været elementer, som har været diskuteret både i udvalget og i revisionsudvalget, og der har været stillet en lang række spørgsmål og været en lang række henvendelser i udvalget, som har efterladt nogle af os med et yderligere informationsbehov, så jeg ser frem til en fortsat grundig behandling i udvalget.

Povl Brøndsted (V):

De ord, der faldt ved sidste førstebehandling, var ikke mange, og de skal heller ikke blive mange ved denne. Det er jo så decideret en bemyndigelseslov på et område, hvor det er administrative ting, der er det væsentlige, og derfor er bemyndigelserne rimelige.

Der er også i § 5, stk. 2, sat op, hvilke ting ministeren skal tilgodese og sikre at tilvejebringe, og dermed kan vi sige, at der er bemyndigelser for de to sider og er taget hensyn til de parter, der er involveret, og det er jo ikke så få.

Vi vil fra venstres side gå ind i udvalgsarbejdet, hvor vi føler der er brug for at få de retningslinjer, hvorefter loven vil blive administreret, præsenteret. Dermed kan vi vurdere, hvordan virkningerne vil blive. Men vi kan altså tilsige en positiv opbakning.

Birthe Hansen (SF):

Da det jo er en genfremsættelse, skal jeg bl.a. henvise til, hvad vi tidligere har sagt, da dette lovforslag var til førstebehandling i november 1983. Men derudover vil jeg gerne hertil knytte nogle andre bemærkninger, som er begrundet i, at der er tale om en totalrevision af gældende lovgivning på området og ikke bare en begrænset revision.

Ministeren henviser i bemærkningerne selv til, at formålet med at opretholde lovgivnin-

gen for margarine er historisk, fordi formålet var en beskyttelse af smør. Efter min mening er den beskyttelse overflødig i dag, og når hensynet til smør ikke eksisterer, burde man ved denne revision have overført margarine til den almindelige levnedsmiddellov.

Jeg forstår heller ikke rigtig ministerens holdning til industriens ønsker om at bevare betegnelsen »diætmarginer«. Ministeren begrundet sin holdning med, at industriens argumentation er så vægtig, men så vidt jeg har kunnet læse mig til det, består industriens argumentation alene i, at ordet diætmarginer nu engang er et navn, som har været markedsført gennem mange år.

Nu imponeres jeg ikke af, at noget har været godtaget gennem mange år; det bliver det nu engang ikke mere rigtigt af. Derimod synes jeg, ministeren burde lægge langt mere vægt på, at statens levnedsmiddelstatut, statens husholdningsråd og Forbrugerrådet finder betegnelsen diætmarginer vildledende. Navnet kan give – og efter min mening med rette – forbrugeren indtryk af, at her står han eller hun over for et produkt, som tager særligt hensyn til vedkommendes helbreds-situation, og det til trods for, at samme diætmarginer i sin sammensætning ikke adskiller sig væsentligt fra anden margarine, i hvert fald ikke, når talen er om at dække særlige behov for mennesker, der er på diætkost. Jeg synes, det er så vigtigt, at vi her i landet i fremtiden får folk til at forstå betydningen af at leve sundt og ernæringsmæssigt rigtigt, og hvis det skal lykkes, må den slags vildledende betegnelser fjernes som det ukrudt, de er.

Igen set ud fra ernæringsmæssige forhold, hvor alle eksperter råder til en nedsættelse af vort fedtforbrug, er jeg ked af, at kravet om maksimalt vandindhold fastholdes og alene ved dispensation kan fraviges. Ikke alene påføres forbrugerne et par procent mere fedt, end de forventer, men som følge heraf også en merudgift. Jeg synes også, det er en dårlig argumentation at opretholde kravet, fordi man ikke p.t. kan fjerne det fra smørlovgivningen, en argumentation, som repræsentanter for Landbrugsrådet, De danske mejeriers Fællesorganisation, statens forsøgsmejerier og statskontrollen med mejeriprodukter gør brug af.

Hvis ministeren ønsker en lov om margarine og der som foreslået finder en total revision sted, synes jeg, man fra diverse råds og

[Birthe Hansen]

organisationers side skulle holde op med at blande smør og margarine sammen på både den ene og den anden måde.

Larsen-Ledet (RV):

Vi har fra radikal side tidligere givet udtryk for en positiv indstilling til det nu gennemfremsatte lovforslag nr. L 46. Den holdning har vi fortsat, og den vil præge vor deltagelse i udvalgsarbejdet.

Addi Andersen (CD):

Jeg skal ikke sige ret meget om dette uændrede lovforslag om margarine. Det tidligere udvalgsarbejde var jo ganske langt fremskredt.

Bl.a. på baggrund af, at margarineproducenterne var i deputation i udvalget, havde udvalget en snak om smør iblandet margarine. Der er nok grund til, at netop denne side af sagen bliver diskuteret videre, ikke bare i udvalget, men også hos landbrugsministeren, da det jo er ministeren, der har de nødvendige bemyndigelser, hvis forslaget da ellers bliver vedtaget, hvad CD vil medvirke til.

Jeg kan i øvrigt henvise til, hvad CDs tidligere ordfører, hr. Stubkjær Pedersen, sagde om denne sag, Folketingstidende 1983-84, 1. samling, sp. 1305.

Ove Jensen (FP):

Da dette lovforslag sidst blev behandlet, var fremskridtspartiet kritisk indstillet over for det. Det er vi stadig, og jeg skal nøjes med at henvise til, hvad fremskridtspartiets ordfører sagde ved første behandling den 2. november sidste år.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

VS kan ikke støtte dette lovforslag. Vi ønsker nogle langt mere håndfaste regler for, hvilke stoffer margarine overhovedet må indeholde. Vi ønsker farvestofferne ud, og det samme gør vi med aromastofferne.

Så er vi enige med SF, Forbrugerrådet, statens husholdningsråd og statens levnedsmiddelinstitut i, at begrebet diætmargarine bør udgå, fordi det er totalt vildledende.

Vi forstår i øvrigt ligesom SF overhovedet ikke – og det vil jeg da godt have lidt information om – hvorfor margarine skal have sin egen lov. Vi mener også, at den bør indarbejdes i levnedsmiddelloven.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal kun henvise til mine tidligere bemærkninger om samme lovforslag.

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):

Jeg vil gerne takke flertallet af ordførerne for en velvillig behandling af lovforslaget. Det er jo en meget teknisk lov, og derfor synes jeg, at det udvalgsarbejde, der startede før folketingsvalget, skal fortsætte, således at udvalget kan blive klar over, hvilke bemyndigelser loven i og for sig indeholder.

Der var et par stykker, der var imod forslaget. Fru Birthe Hansen havde nogle bemærkninger vedrørende diætmargarine. Jeg kan da godt give fru Birthe Hansen ret i, at det ikke har ret meget med diæt at gøre. Det er nærmere sådan en varebetegnelse, kan man sige, så jeg er ikke uenig i disse bemærkninger. Det er rigtigt, som det bliver sagt, og som det også står skrevet i bemærkningerne, at ordet »diæt« er et følelsesladet udtryk, der ligesom angiver noget sundhedsmæssigt, og det er vist ikke helt tilfældet, hvis man ser på, hvad denne margarine indeholder. Men det er en anden ting.

Med hensyn til vandindholdet: der har en tid været en tradition for, at for meget vand i en vare gjorde, at varen var af dårligere kvalitet. Vi har det på andre områder, f.eks. kødområdet. Der vil vi jo ikke have, at hamburgerryggen pumpes for meget med vand, fordi vand jo ikke er noget, man i og for sig bør sælge til så høj en pris, men hvis man kan, er det selvfølgelig en god forretning. Det var det, der var anledning til, at min forgænger måtte have ekstra lovforslag her i folketinget for at tillade, at man kunne sælge vand til en højere pris efter den tidligere margarinelov. Men det er vi fri for ved de ændringer, der nu sker i denne bemyndigelseslov, således at hvis et marked ønsker et højere vandindhold, skal vi kunne tilfredsstille dette marked. Hvis nu folk vil have dette vand, skal de også kunne få det, for det er formentlig ikke sundhedsfarligt.

Men ellers vil jeg håbe på, at udvalget vil få held og lykke til en god udvalgsbehandling, og jeg skal stå til tjeneste med de oplysninger, udvalget ønsker.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 47:

Forslag til lov om planteskadegørere.
(Fremsat 7/2 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Også dette lovforslag er jo en genfremsættelse, og jeg skal henvide til det, vores ordfører på det tidspunkt sagde, da lovforslaget sidst var til første behandling.

Rønholt (KF):

Lovforslaget er en genfremsættelse fra forrige samling og drejer sig om en revision af loven af 12. april 1957 om bekæmpelse af farlige plantesygdomme og skadedyr eller som nu benævnt »planteskadegørere«. Alle planteproducenter og forbrugere har en fælles interesse i, at afgrøderne undgår angreb af farlige sygdomme og/eller skadedyr enten ved direkte bekæmpelse eller endnu bedre ved forebyggende foranstaltninger. Undgåelse eller forsinkelse af indslæbningen af nye ondarterede skadegørere udefra, vil det i langt de fleste tilfælde betyde store økonomiske fordele såvel for den enkelte planteavler som for landbrug og gartneri som helhed og hermed i sidste instans for hele samfundet.

På de fælleseuropæiske lister er for tiden opført i alt 212 farlige planteskadegørere, hvoraf kun 30 hidtil er etablerede i Danmark. Der er farlige planteskadegørere, som endnu ikke har fået fodfæste her i landet, men som, hvis det sker, vil kunne forårsage betydelige skader eller i hvert fald betyde

stærkt øgede udgifter til bekæmpelsesforanstaltninger.

Lovforslaget har været til første behandling, hvor landbrugs- og fiskeriudvalget stillede 12 spørgsmål til ministeren. Flere af ministerens svar finder jeg tilfredsstillende, hvorfor jeg skal afstå fra at kommentere disse.

Dog finder jeg besvarelsen af spørgsmål nr. 12, foranlediget af en henvendelse fra Dansk Erhvervsgartnerforening, om, hvor meget en eventuel bekæmpelse af et angreb af ildsot i en planteskole ville kunne koste planteskolleejeren, betænkelig.

Efter lovforslagets § 7 erstatter statskassen tab som følge af påbudt tilintetgørelse af planter eller planteprodukter, medmindre det tilintetgjorte er angrebet af eller befængt med planteskadegørere. Efter den gældende lovs § 6 erstatter statskassen tab, der måtte opstå ved påbudt tilintetgørelse af en afgrøde, såvel som fremtidige afgrødetab, der er en følge af foretagne foranstaltninger.

Efter lovforslaget er erstatningspligten således begrænset til tilfælde, hvor der påbydes tilintetgørelse af planter og planteprodukter, der ikke er angrebet af planteskadegørere. Motiveringen for denne begrænsning er ifølge bemærkningerne til lovforslaget, at planteskadegørere findes at være omfattet af den almindelige risiko for driftstab som følge af angreb af planteskadegørere. Jeg er ikke sikker på, at det i alle tilfælde er en retfærdig måde over for dem, påbuddet om tilintetgørelsen rammer.

Da det er lovforslagets hensigt at kunne sætte hurtigere og mere effektivt ind over for udefra kommende planteskadegørere, og da lovforslaget ikke medfører økonomiske og personalemæssige konsekvenser for det offentlige, støtter det konservative folkeparti ministerens lovforslag.

Povl Brøndsted (V):

Udtrykket planteskadegørere er dog et pragtfuldt ord. Jeg ved, at det ikke er noget, der er opfundet med denne lov, det er noget, der går tilbage til omkring 1960'erne, men derfor er ordet jo ikke særlig velfaldende i munden. Men vel, loven hedder altså lov om planteskadegørere.

Det er jo også på tide, at vi ligesom får samlet en hel del af lovene fra ældre tid op. Det er væsentligst loven af 1957, der her føl-